

Det Europæiske Hus

hvor nødvendighed og muligheder mødes

HUSinformation nr 4 2007

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Social Kapital

Af Ulrik Okkels Iversen og Marianne Nielsen

Den 28. november 2007 afholdt Det Europæiske Hus en konference om social kapital, borgerinddragelse og lokal samfundsudvikling og ca. 50 deltagere havde tilmeldt sig konferencen, der blev afviklet på Roskilde Universitetscenter.

Hvorfor beskæftige sig med sig med social kapital?

Overordnet kan man sige, at det er vigtigt, når man arbejder med udsatte grupper at hjælpe folk på rette vej ved at styrke deres netværk og deres sociale kompetencer - og ved at hjælpe dem til at handle og tænke med fælles formål for øje i stedet for kun at forfølge individuelle interesser.

Som tidligere beskrevet i HusInformation arbejder Det Europæiske Hus med at fremme demokratisk kultur i Hviderusland ved at styrke den sociale kapital. Projektet arbejder med at etablere lokale grupper af borgere, hvor borgeraktiviteter lukkes ned i rigt mål og demokratiske samfundsmekanismer er sat ud af kraft.

Disse borgergrupper, som projektet arbejder med, skal kunne løse og tage hånd om lokale problemer i stedet for at sidde passivt på sidelinjen og lade staten og myndighederne om det. På dagens konference havde DEH inviteret Professor Matskevich til at holde et oplæg. Det er hans arbejde, som har dannet et metodisk grundlag for Det Europæiske hus' arbejde med civilsamfundsudvikling i Hviderusland.

Indbyrdes tillid til hinanden, de offentlige institutioner og staten

Der er også en ganske stor interesse for social kapital herhjemme, man kan sige, at emnet er oppe i tiden og det debatteres da også meget i forskerkredse og arbejdes med i praksis mange steder, hvilket dagens konference gav et indblik i.

Flere danske aviser har i den seneste tid haft interviews med den berømte amerikanske samfundsforsker Francis Fukuyama. Han har for nyligt været i Danmark for at diskutere hvordan et samfund kan opnå økonomisk vækst i en global verden uden at sætte den sociale sammenhængskraft over styr.

Fukuyama mener at et samfunds rigdom, samfundskonomenien, den velfungerende stat og et effektivt demokrati afhænger af det, som han kalder for "samfundsdyder" – Borgernes indbyrdes tillid til hinanden og til de offentlige institutioner og staten. Denne tillid og gensidighed anser Fukuyama for samfundets sociale kapital – og det er uhyre vigtigt for et samfund at holde ved lige.

Social kapital kan dog være et lidt flygtigt og u håndgribeligt begreb, som bliver brugt i mange sammenhænge – men på konferencen blev det præciseret nærmere hvad det er, og hvad det kan bruges til i praksis.

Kort om dagen

Lars Torpe - lektor, Institut for Økonomi, Politik og Forvaltning på Aalborg Universitet indledte dagen med at introducere begrebet social kapital – hvad er det for noget, og hvorfor bliver der talt så meget om det? .

Keld Boysen Møller – Udviklingsmedarbejder på Frederiksholm Akutinstitution fortalte dernæst om hvordan de konkrete, som et led i personalepolitikken, har arbejdet med social kapital, fordi man på institutionen har set særlige muligheder i begrebet til blandt andet at få mere glade og engagerede medarbejdere.

Efter frokost gennemgik sociolog Sara Rosenmeier fra Rådgivningsfirmaet Nørregård-Nielsen & Rosenmeier ApS - brugen af social kapital inden for forskellige fagfelter

Sara Rosenmeier fortalte om, hvordan begrebet efterhånden har spredt sig til mange fagområder. Frederiksholm Akutinstitution var et eksempel og de havde ligeledes udviklet et redskab til måling af social kapital i boligområderne.

Og et eksempel herfra præsenterede Anna-Claudia Erichsen - Boligsocial konsulent i Fællesadministrationen 3B – som er en fælles boligadministration for de tre almene boligorganisationer. Hun fortalte om de boligsociale indsatser, som 3B arbejder med i forbindelse med de såkaldte NaboSKabsundersøgelser ved brug af værktøjet NaboSkabet.

John Andersen, professor på RUC understøttede dagens eksempler med et indlæg om social kapital og empowermentprocesser og især om hvordan opbygning af social kapital spiller en vigtig rolle i kvarter- og områdeløftstrategier.

Vladimir Matskevich afrundede konferencen med et indlæg om brugen af social kapital i lokalsamfundsudvikling i Hviderusland. (afbilledet—nederst til højre)

Matskevich er uddannet psykolog ved Leningrad Universitet og dannede i 1994 selskabet Humanitarian Techniques Agency. De hviderussiske myndigheder forbød i 2003 Matskevich i undervise.

Matskevich har udviklet en metode, som hedder The Game. Et spil med det formål at få folk til at forholde sig kritisk i forhold til det omkringliggende samfund - og selv tage ansvar og initiativ og finde og mobilisere kapital i egne lokalområder.

materiale fra konferencen og mere om "The Game" på europeanhouse.org

Et interessant eksempel på social kapital, som vi andre måske tager for givet.

Fra Minsk til København

I forbindelse med projektet om civilsamfundsudvikling i Belarus, som det danske Udenrigsministerium støtter, har Det Europæiske Hus haft partnere fra Minsk og Mozyr i Belarus på besøg fra den 26. november til 30. november 2007.

Fra vore partnere i Minsk, organisationen Center of Social Innovations (CSI) og Analytical Humanitarian Technology (AHT) deltog de to formænd hhv. Tatiana Poshevalova (CSI) og Uladzimir Matskevich (AHT), medlemmer af CSI, Leonid Kalitenya som er daglig koordinator og leder af det danskstøttede projekt samt én af projektets deltagere Yauheny Brytsko og sidst, men ikke mindst, tolken Piotr Kalachyn.

Vort fællesprojekt om civilsamfundsudvikling i Belarus blev genoptaget i begyndelsen af 2007 efter at have været stoppet i ca. 3 år pga. Udenrigsministeriets ønske om at evaluere deres indsats i bl.a. Belarus. CSI og Det Europæiske Hus's projektleder for Belarus har samarbejdet siden 1997 og har sammen gennemført en lang række projekter støttet af Udenrigsministeriet. Alle projekter har haft det mål at støtte civilsamfundsudviklingen i landet bl.a. gennem NGO'er og gerne, hvor muligt, i samarbejde med lokale myndigheder. Det nuværende projekt er således en naturlig forlængelse af det, som var startet op for 3 år siden.

Landet har siden 1997, hvor det nuværende diktatorstyre tog over, haft vanskeligheder med at tiltrække udenlands støtte dels pga. vanskelige registreringsregler i Belarus, og dels fordi samarbejdet med landets regime har og er vanskeligt.

Vore partnere har dog ikke stoppet deres aktiviteter men har benyttet tiden til at evaluere sig selv med spørgsmål som: "Der har været tilført mange midler til civilsamfundsudviklingen gennem NGO'erne og myndighederne i mange år efter opløsningen af USSR, og med efterfølgende selvstændighed for bl.a. Belarus. Mange støtte kr. medførte flotte rapporter – men tilstanden for civilsamfundet i Belarus er blevet forværret og fortsætter i denne retning.

"Det har vi så tænkt en del over, og er sammen kommet til den konklusion, at hvis de projekter, som modtager støtte, skal have bæredygtighed, altså ikke blot overtages af regimet, men leve fordi akti-

viteterne er ønsket og styret af borgerne selv, så skal der ske en mentalitetsændring. Og den skal ske inde i folks hoveder.!" forklarer CSI.

Og fortsætter: "Men nu er det ikke sådan at ændre holdninger og dermed adfærd, så i vort projekt med Det Europæiske Hus er der pga. den økonomiske støtte givet mulighed for at tage fat på disse udfordringer. Pga. støtten har vi kunnet rejse rundt i landet for at finde de ildsjæle, som har et ønske om at skabe ændringer til fælles gavn og har modet til gå op imod regimet."

Og der fortsættes: "Når vi gennem vore aktiviteter, her bl.a. 'The Game', som ved sin metode har været med til, at personer, som brænder for deres ide', bliver afklaret på hvordan de kommer videre, hvordan de danner lokale netværk med hvem de kan stole på og hvordan de så går i gang med at planlægge og gennemføre egne lokale aktiviteter". (Man skal her huske på, at det sovjetiske system ødelagde de naturlige lokalsamfund og netværker. Der skal også her gøres opmærksom på, at staten kontrollerer alt, og det er virkelig alt. Enhver aktiv person, som tager eget initiativ, vil i mange tilfælde blive standset, ofte ved at vedkommende bliver fyret fra sit job eller børnene bliver smidt ud af skolen, og der er ikke nogen alternativer for job og skole, da alt ejes, styres og kontrolleres af staten.)

"2+2 = 5!"

I vort fælles projekt er målet at finde lokale ressourcer, og gennem fælles aktiviteter og løbende støtte at styrke den sociale kapital. Og det var da også én af begrundelserne for at Det Europæiske Hus organiserede den netop afviklede konference på RUC.

Vore Belarus gæster var sidste talere, og de havde valgt at lade Uladzimir Matskevich (AHT), som er hjernen bag 'The Game' og underviser i metoden, om at forklare om deres arbejde i Belarus med holdningsbearbejdning af de menneskelige ressourcer; og Yauheny Brytsko fra Mozyr, som er synshandikappet, fortalte sin historie og om, hvordan han var startet på egne aktiviteter og dermed arbejdet med at opbygge et aktivt blinde community. Dette med

støtte fra CSI og AHT.

Konferencen var i sig selv en læring for alle deltagerne, og specielt Belaruserne, om den måde vi her i Danmark håndterer udviklingen af den sociale kapital på i f. m. medborgerskab og empowerment processer i lokalsamfundsudvikling.

En interessant udtalelse kom der da også fra Uladzimir Matskevich (AHT): "Hvor er I heldige at I har skabt et samfund, hvor I på tværs af systemer og organisationer kan debattere og udvikle; når jeg sammenligner med vort samfund, hvor de forskellige faglige og social lag og deres organisationer er fuldstændigt adskilte, nu forstår jeg bedre, hvorfor I siger, at ved at understøtte den sociale kapital bliver 2+2 = 5!"

Konferencedagen sluttede for en gruppe Belarus interesserede i Det Europæiske Hus' lokaler, hvor deltagerne sammen med Belaruserne drøftede fælles samarbejdsmuligheder, ikke blot med vore partnere men med andre Belarus NGO'er, når de nye programmer for Belarus gives fri af bl.a. EU.

Endnu engang fik Belaruserne mulighed for at fortælle om deres vilkår og om den 'sovietisering' der foregår igen og dermed hindrer selvstændige initiativer og tænkning.

Et konkret resultat lige nu ser ud til at blive omkring kulturudvikling, her folkemusik. Tilstede var en aktiv folkemusikorganisasor, som havde hørt noget af det folkemusik, som Lene Petersen havde bragt med sig fra hendes besøg i Minsk. Og under vort besøg i Nordisk Ministerråd dagen før var vi blevet gjort opmærksom på, at man netop ville sætte fokus på kulturinitiativer i fremtidige programmer. Så her skulle være en god mulighed. CSI tager nu kontakt med deres kulturpartnere i hhv. Sverige og Belarus for at understøtte et sådant initiativ.

Der var ligeledes en livlig debat om, at vi i Danmark skulle prøve at lave et samarbejde som bredt kunne støtte forskellige Belarus NGO'er, her fra forskellige politiske interesser til sociale og uddannelsesmæssige samarbejder. Atter blev EU's

Fra Minsk til København fortsat

nye Naboskabs programs Instru-ment drøftet som en god mulighed for at danne partnerskaber og projekter.

Det danske naboskabsprograms indsats for Belarus ser ud til at blive lagt under Human Rights Institute og vil selvfølgelig kunne støtte initiativer i denne retning. Dog skal man her være opmærksom på, at Human Right er et meget følsomt emne i Belarus og alle direkte aktiviteter i denne henseende vil være under stærk overvågning og kontrol, og kan derfor blive vanskelige ja måske umulige at gennemføre.

Vort besøg dagen før hos Nordisk Ministerråd gav et billede af hvordan deres projekter i f. t. bl.a. Belarus blev udvalgt og hvilke prioritetsområder som nye ansøgninger blev vægtet efter. Som før nævnt vil kulturområdet præge programmet. Ny ansøgningsrunde forventes i løbet af det nye år.

LOF deltog sammen med os på mødet, hvor vi fremlagde vor fælles strategi, som er ønske om støtte til at gennemføre en folkeoplysningskampagne om Belarus i de skandinaviske lande. Målet er at formidle landet og dets folk og på den måde at skabe partnerskaber på tværs af grænserne.

Vi har i vort projekt haft mulighed for at udvikle nogle små håndbøger kaldet 'Belarus for Beginners' (Belarus for begyndere), som kan være med til at forstå den virkelighed hvori de lever og vil udføre civilsamfundsudviklingsprojekter. Disse er på engelsk og kan læses på www.europeanhouse.org. Disse blev udleveret på selve konferencen om social kapital.

Sammen med LOF havde vi et møde, hvor vi drøftede hvordan den danske folkeoplysningstradition med dialog og lokalt ansvar kan overføres til Belarus. Partneren har i Belarus udviklet et uformelt voksenuddannelsesnetværk, som drøfter den skandinaviske model for samfundsudvikling, og har fundet at netop denne model kunne være den rigtige for Belarus, når det nuværende diktatur falder, så bliver der brug for folk, som kan udvikle lokalsamfundene sammen med decentral styring.

I dag er der ingen steder, hvor folk

fysisk kan mødes og debattere; ikke blot er de fysiske rammer fraværende, det er også evnen til dialog og konsensus. Så partneren har allerede drøftet med EU om de kunne støtte etablering af en form for forsamlingshuse som kooperativer, og sammen med LOF vil vi i Det Europæiske Hus, putte folkeoplysning ind. De mange aktiviteter har de selv ideer om, det er blot vanskeligt for mange at gennemføre disse med bred lokal opbakning og de mange dialogøvelser, som dette kræver.

Sidste dag havde vi en aftale i Udenrigsministeriet. Her fik Belarus partnerne mulighed for at uddybe det, som vi gjorde i projektet samt den strategi, som stod bag. I denne skrivende stund har projektet ikke opnået økonomisk støtte til anden fase af projektet af Udenrigsministeriet. Det er vi selvfølgelig kede af, da mange lokale aktiviteter er blevet igangsat og mange mennesker tror på os, og det vi gør sammen. Vi har endelig evaluering af vort projekt i januar, og vil der drøfte, hvad vi gør med de mange folk, som på forskellig måde tror på, at det nytter at gøre en indsats efter dette første 'skub'. Den må vi så finde en løsning på. Og vi er selvfølgelig triste over, at det er anden gang vi må standse midt i en positiv proces.

I vort nuværende fællesprojekt er det lykkedes for vor Belarus partnere at:

- Starte aktiviteter i 'blindesamfundsregi' lokalt
- Støtte en lokalavis som ellers var blevet lukket af myndighederne

- Afvikle en lokal ridderfestival som led i at udvide et lokalt netværket for den lokale ildsjæl, en katolsk præst
- Påbegynde etablering af et værested for sigøjnere i en lokal protestantisk kirke
- Etablere et netværk af lokale museum som ønsker at udvikle lokale borgeraktiviteter i disse
- Etablere et computernetværk for en gruppe borgere i et lejlighedskompleks
- Start på et lokalt center for miljø, kultur og turisme

Herudover har mange lokale ildsjæle deltaget i 'the Game' og opfølgende kurser i hvordan man håndtere lokale sociale aktiviteter sammen med borgerne og myndighederne, hvor dette er muligt.

Så skulle man, som læser, finde det spændende at involvere sig Belarus, er der med hjælp fra EU blevet udviklet en hjemmeside, hvor mange oplysninger om landet og dets folk og organisationer kan kontaktes. Hjemmesiden hedder www.eurobelarus.info. Her kan alle EU og Belarus organisationer ligeledes gøre sig synlige og dermed skabe partnerskaber.

Jeg er også altid til rådighed, hvis I vil vide mere, og jeg kan træffes på:

lenepetersen@lp-consult.org eller telefon 21 27 46 23

Lene Petersen
Projektleder for Belarus aktiviteter i
Det Europæiske Hus

DR. IOAN AVRAMOIU
fyldte 50 år den 23.11.

Ioan har været med fra første færd med i vort arbejde i Rumænien og har gennem alle årene arbejdet hårdt og engageret med de "glemte" børn og unge. Hans ønske er, at vi også holder ved i de kommende år.

ET STORT TILLYKKE

Film-

Af Lise From

Filmanmeldelse af den rumænske film : 4 måneder, 3 uger og 2 dage af Christian Mungiu, vinder af Guldpalmen I Cannes 2007

Filmen betegnes af anmeldere bl.a. som et afmålt og uforsonligt mesterværk, der tænder en kold, blå vrede i sit publikum.

Filmen foregår i Ceausescu's Rumænien i 1987 og handler om en ung studine, Gabita, der er gravid i 4-5. måned. På grund af studierne kan hun ikke beholde barnet og beslutter sig for en abort.

Det var i Ceausescu's Rumænien blevet kriminelt med hård fængselsstraf til følge, både for kvinden og den der medvirkede, hvis det blev opdaget.

Otilia, som deler værelse med Gabita på kollegiet, hjælper Gabita der har kontaktet en læge der kan hjælpe, men overfor hvem Gabita har fortalt at hun "kun" er et par måneder fremme i graviditeten. Betalingen viser sig at være i form af "naturalier". Det er Otilia, der stort set er uvidende om aftalens indhold, som bliver nødt til at lægge krop til "betalingen", da de mødes på et hotelværelse – om der også skal betales penge er uklart (for mig).

Indgrebet lykkes og det aborterede blodige foster ender svøbt i et håndklæde på gulvet i badeværelset.

" det er ikke nogen rar film"

Man kan ikke lade være med at tænke over, hvad det indebærer at leve i et samfund, der udsætter sine borgere for det mareridt, som Otilia på grund af sin hjælp-somhed her udsættes for i det gennemregulerede top-down styrede autoritære.

Indgrebet skal efter lægens krav foregå på et hotel, der har kendskab til, hvad der foregår (korruption?). Receptionen benægter, at der er modtaget en reservation. Derfor må Otilia videre til et andet hotel, hvor det lykkes at få et værelse mod forudbetaling og aflevering af identitetspapirer og (fornemmer man) stærk overvågning. Dette er en medvirkende årsag til, at lægen skærper sine krav til betaling for indgrebet, som kan koste ham mange års fængsel.

Antallet af børnefødsler eksploderede på grund af forbud mod abort, men da der heller ikke var adgang til prævention, betød det også illegale aborter.

Ceausescu's politik var bl.a. at få nedbragt udlandsgælden, hvilket resulterede i, at det der en gang blev betragtet som Europas Kornkammer, efterhånden blev et tomt spisekammer med mangel på alt.

For at sikre stigende antal børnefødsler, skulle kvinder i den dødedygtige alder stille

til kontrol hos myndighederne, og ve den arme stakkel hvor man konstaterede abort (eller forsøg på det).

Det vides ikke hvor mange af de handicappede børn, som befandt sig på de sociale institutioner, der var resultat af mislykket abort, men vi ved, at stort set alle børnene var efterladt af forældrene. Nogle gange forlod moderen hospitalet umiddelbart efter fødslen uden barnet og andre gange blev barnet efterladt ved kirken eller andre steder.

Stort set de fleste af de børn og unge som i dag bor i DEH's bofællesskaber i Craiova er et resultat af det Ceausescu-Rumænien, som beskrives i filmen. Børn, unge og voksne, mange med prædikatet "uhelbredelige" og uden ret til meget andet end sult og mishandling. Blandt andet ved hjælp af foreningens arbejde, kom de væk fra de umenneskelige, sociale institutioner og lever i dag en tilværelse der er så nær det normale som muligt. Men før de får en uddannelse og et arbejde så de kan forsørge sig selv og en familie, er der for mig at se ikke tale om en tilværelse på lige fod med øvrige borgere.

Jeg er overbevist om, at de kvinder (og mænd) der forlod/efterlod deres børn, elskede deres børn og ønskede det bedste for dem. Men hvad gør man i en situation, hvor man måske allerede har 5-6 børn, som man ikke kan skaffe mad og tøj til? Er udmarvet af sult og hårdt arbejde?

Efter revolutionen i 1989 blev der fri abort.

En del af mine tanker under filmen gik til de mange kvinder, som derefter gjorde brug af muligheden på hospitaler, der ikke havde det fornødne udstyr og med en hygiejne, så elendig at man ikke kan forestille sig det – på de gynækologiske afdelinger på samlebånd, hvor sengene var i brug 24 timer i døgnet uden skift af sengetøj.

Som kvinde oplever man umiddelbart filmen som et abortdrama, selv om det ved nærmere eftertanke er Otilia der er ofret. Men det er ikke Christian Mungiu's ærinde – for ham er det selve filmsproget. Og for mig altså anledning til nogle bemærkninger om hvor umenneskeligt et samfund kan behandle sine borgere. Et samfund hvor alt og alle er på vagt overfor hinanden af angst for at blive angivet til myndighederne med hvad deraf følger. Den service som vi betragter som en selvfølge bl.a. ved hotellets receptionsskranke, er blevet til en af de mange barrierer, som et autoritært styre lægger ned over samfund og borgere. Jeg kan godt forstå, at Gabita ikke vil gennemføre graviditeten.

Det er en brutal del af Rumæniens historie som formentlig endnu ikke er beskrevet nærmere. Man kan håbe, at filmen vil være et incitament hertil mens der er øjenvidner til at beskrive dette kapitel.

Rejse med hjerte, hjerne og holdning

Har du lyst til at besøge Rumænien på en helt anderledes måde, så er muligheden her! Turen går til Baile Herculane og Craiova, hvor vi besøger Rumænien både foran og bag facaden.

Besøget vil give dig mulighed for at besøge Det Europæiske Hus' projekt i Craiova og møde de unge, der bor i bofællesskaberne. Du vil også møde det fattige Rumænien, romaerne, landsbyerne, borgmestre og mange andre på vejen.

I Baile Herculane vil du opleve den flotte natur i bjergene og den gamle kurby med mineral- og mudderbade. Mens vi er i Herculane kan du også tage med på en flodsejls på Danube, som Donau floden hedder i Rumænien. Vi regner med, at nogle af de unge kommer til Herculane, så der er tid og plads til hyggeligt samvær.

Naturligvis er det en lang rejse. Men vi har planlagt turen således, at der vil være god plads i bussen til at røre sig og sidde godt (bussen er til 52 personer og vi skal kun være 30).

Busturen giver også mulighed for at få en god snak med de andre: om Rumænien, om de unge, om den smukke natur på vejen gennem Europa. Det bliver nærmest en rullende "højskole uge" med noget til alle sanser.

Flemming Rasmussen kører bussen og Loli Rasmussen er rejseleder. Både Loli og Flemming kender Rumænien på nærmeste hold (Loli er skoleleder fra Rumænien, men har nu boet i Danmark 15 år). De har begge været meget aktive i det udviklingsarbejde, der er foregået i Rumænien - både for Det Europæiske Hus, Craiovas Venner og mange andre organisationer.

Så der er lagt op til at give alle, der er med, en oplevelse for livet - og om livet i virkelighedens Rumænien.

Kontakt DEH på tlf. 3211 8611 eller mail : post@europeanhouse.org og få tilsendt en rejsefolder eller læs mere på europeanhouse.org

Ny besøgsadresse: Europeanhouse.org, Ved Glyptoteket 6, kld., 1575 København V, tlf. 3211 8611,

vinens

virkning på kvinder

Mange har priset i ord og toner kvinder og piger, madammer og koner.

Ligeså mange har skrevet om vinen, smagen, dens virkning og næste dags pinen,

men ingen steder et digt man finder, der handler om vinens virkning på kvinder.

Grunden hertil er den enkle og nemme, at kvinden forstår denne virkning at gemme.

Udadtil får hun lidt rødere kinder, pulsen er hurtig og øjnene skinner,

men ingen kan se, at hjernen er tåget, hun bevarer sin magt over tunge og sproget.

Hun undgår behændigt på spørgsmåls at svare, hvor tankerne skal være lyse og klare,

talen bli'r aldrig forvirret og vrøvlet, stemmen aldrig uklar og snøvlet.

Hun er morsom og vittig, men ikke fjollet og behersker effekten af alkohollet.

Bag et forførende blik hun kan skjule at øjet er sløret og skeler en smule.

Hurtigt hun dølger en forræderisk hikke ved endnu et glas af vinen at drikke.

Skønt benene føles som plastikmasse har gangen stadigvæk Hollywood-klasse.

Hendes dans er dragende, vovet og sexet og skuler at benene er noget ex'et.

Hvis man symptomer, som disse finder, så kender man vinens virkning på kvinder.

Men, mine damer og herrer, man kender—jo også et andet køn, kaldet: mæn'ner.

Om deres forhold til vinen har mange skrevet et utal af digte og sange;

For manden kan ikke som kvinden skjule, når han af vinen har drukket en smule.

Han får røde øjne og usikker stemme,

og benene har han lidt svært ved at tæmme.

Han tror, at hans ord er vise og kloge, for andre er meningen gemt i en tåge.

Han løser problemer i de danske riger. Nedsætter skatten og hæver pensionen

og ordner verdenssituationen.

Men så bli'r han træt, og talen forstummer, snart hører man kun, når i søvne han brummer.

Dette er, hvad der som oftest hænder, når vinen gør sin virkning på mæn'ner.

Og nu da vi ved, hvad vi IKKE kan tåle, så lad os alle skåle...

Ukendt forfatter
(indsendt af Lise From)

HUSK
vinsmagning den
15. december

mange medlemmer giver i årets løb bidrag og gaver til Det Europæiske Hus

vi er glade for alle bidrag, og der er mange måde at støtte på lige fra en ged, ko eller en gris til naturlige aloe vera produkter og dejlig rumænsk vin. Se mere på europeanhouse.org og nye ideer er altid velkomne.

syd støtter også

Hver gang den afghanske mynde Nanak Freecloud Giotto, i daglig tale, Syd drager ud som model, har hans ejer besluttet at pengene skal det Europæiske Hus.

Foto: Hanne Lehmann

Det Europæiske Hus inviterer til vinsmagning og julehygge

**Lørdag den 15. december 2007 kl. 15.00
i DEH's lokaler
Ved Glyptoteket 6,
(lige bag Tivoli)**

Rumænien er et bjergrigt land, som ligger på højde med Frankrig, og med landets yderst fordelagtige jordbunds- og vejforhold er der rige muligheder for vinproduktion i Rumænien.

Vinene, Det Europæiske Hus sælger i år, stammer fra vingården Villa Bona Terra beliggende i regionen Dealul-Mare, ligger 100 km nordøst for Bukarest.

Det var netop vine fra Villa Bona Terra, der blev serveret til middagen ved Dronning Margrethes officielle besøg til Rumænien i maj 2000.

Det Europæiske Hus

Det Europæiske Hus

Ved Glyptoteket 6

1575 København V

Kontakt

Tlf. 3211 8611

Fax 5570 2979

Email: post@europeanhouse.org

Hjemmeside:

www.europeanhouse.org

Nr. 4 - november 2007

HUSinformation

Redaktion af dette nummer:

Lise From og Marianne Nielsen

Synspunkter i navngivne artikler er ikke nødvendigvis udtryk for DEH's holdninger, men er alene forfatternes.

KONTINGENT 2008

I kan allerede nu sende

kontingent 2008.

**HUSK AT SKRIVE TYDELIGT
NAVN OG ADRESSE
SAMT MEGET GERNE**

EMAIL ADRESSE